

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5OboE/158/2014
Identifikačné číslo spisu:	7809201469
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7809201469.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej: O. M., nar. XX. D. XXXX, bytom R., t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Evou Vĺčukovou, zamestnancom Okresného súdu Rožňava, o vymoženie 869,02 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn.: 12Er/79/2009, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. januára 2014, č. k.: 6CoE/111/2013-67, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnnej sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava uznesením z 30. júla 2012 č. k. 12Er/79/2009-22 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Súd oprávneného zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,83 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju príslušnosť, a ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, je neprijateľnou a absolútne neplatnou aj výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje zákonu a dobrým mravom. Exekučný titul vydaný na základe takejto doložky nemá legitimitu a je materiálne nevykonateľný. Toto uznesenie napadol oprávnený odvolaním.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. januára 2014 sp. zn. 6CoE/111/2013 účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že nie sú

dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p.). Exekučný súd danú vec posudzoval podľa inej právnej normy ako odvolací súd, ale táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť výroku napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd poukázal, že exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania je oprávnený a povinný zaoberať sa tým, či rozhodnutie, ktoré je v danej veci exekučným titulom, bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej. Podľa názoru odvolacieho súdu pre nedostatok podpisu účastníkov zmluvy na všeobecných podmienkach poskytnutia úveru nebolo možné dospieť k záveru, že účastníci úverovej zmluvy rozhodcovskú zmluvu uzavreli v písomnej forme tak, ako to vyžaduje zákon (§ 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Keďže rozhodcovská zmluva nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami, lebo všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú podpísané účastníkmi zmluvy, rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienku písomnej formy, a preto je neplatná. Za tejto situácie rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok. Ak rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok napriek tomu, že nemal na to právomoc, takéto ním vydané rozhodnutie nie je exekučným titulom podľa § 41 exekučného poriadku, lebo ide o nulitný právny akt. Z uvedených dôvodov exekučný súd rozhodol vecne správne, keď exekúciu vykonávanú na základe nulitného právneho aktu zastavil. Odvolací súd preto v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. jeho vecne správne rozhodnutie potvrdil, aj keď z iných dôvodov.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013, 5 Oboer 335/2013, 5 OboE 142/2013, 5 Oboer 370/2013, 5 OboE 157/2013, 5 Oboer 230/2013, 5 OboE 91/2013, 5 Oboer 350/2013, 5 OboE 148/2013, 5 Oboer 222/2013, 5 OboE 85/2013, 5 Oboer 210/2013, 5 OboE 77/2013, 5 Oboer 234/2013, 5 OboE 94/2013, 5 Oboer 291/2013, 5 OboE 123/2013, 5 Oboer 287/2013, 5 OboE 120/2013, 5 Oboer 194/2013, 5 OboE 66/2013, 5 Oboer 193/2013, 5 OboE 65/2013, 5 Oboer 195/2013, 5 OboE 67/2013, 5 Oboer 190/2013, 5 OboE 63/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.
Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.